

Het gemeenschappelijke DNA van NKBV en NTKC

Sinds 1996 ben ik zelfstandig lid van de Nederlandse Klim- en Bergsportvereniging (NKBV). Twee vriendinnen vroegen mij om die zomer mee te gaan naar het Stubaital voor een 6-daagse huttentocht. Als 16-jarige jongen voelde ik me de koning te rijk, maar daar gaat dit verhaal niet over ... Inmiddels is het 2022, ben ik nog steeds lid van de NKBV en ondertussen ook van de NTKC en vraag ik me af hoe andere dubbelleiden dat ervaren.

Tekst Tim van Helmond, foto's Hans van Oort, Gemmeke Caron-Verhagen & Tim van Helmond

Sneeuwschoenwandelen Halekopf, Kleinwalsertal, januari, 2019

Tim van Helmond (41)

In 1995 werd ik als 15-jarige NBV-gezinlid. Samen met mijn vader en negen anderen gingen we op huttentocht naar de Rätikon. Een vader-zoon-avontuur waarbij mijn interesse voor de bergen richting kreeg. In 1997 volgde ik de alpiene basiscursus in het Ötztal gevolgd door de gevorderden-cursus in Chamonix. De NTKC ontdekte ik via een kennis. Met mijn dochters geniet ik van kamperen, vuur maken en het delen van ervaringen. Kamperen doe ik in alle seizoenen, ook in de winter. Ik geniet van de rust, maar ook van een goed gesprek bij de vuurkuil, een lekker potje eten koken en dwalen door de natuur.

Meer over Tim: timvanhelmond.nl en Instagram #timthemountaintraveler

Naast mijn fulltimebaan ben ik in opleiding tot International Mountain Leader. Het beleven van de bergen met een groep deelnemers tijdens een wildkampeer- of huttentocht geeft mij energie. In het kader van mijn opleiding organiseer ik in februari 2022 een sneeuwschoentocht langs een aantal hutten (er zijn nog plekjes vrij!). Een voorkeur voor een jaargetijde heb ik niet – ieder seizoen heeft zo zijn eigen charme. Ik lees graag Hoogtelijn, het bergsportmagazine van de NKBV, soms schrijf ik daar een verhaal voor. En met mijn NKBV-lidmaatschap draag ik bij aan het onderhoud van hutten en bergpaden. De bergsportverzekering van de NKBV is essentieel in geval van bergredding en repatriëring.

De NKBV (in 1998 ontstaan uit een fusie van twee bergsportverenigingen: de Koninklijke Nederlandse Alpen Vereniging KNAV en de Nederlandse Bergsport Vereniging NBV) kent drie pijlers: bergwandelen, alpinisme en sportklimmen. Daarmee heeft de NKBV alle bergsportliefhebbers iets te bieden: van eenvoudige huttentochten tot extreem kletteren. Leden ontvangen Hoogtelijn, het klim- en bergsportmagazine, kunnen met korting in meer dan 1.200 berghutten overnachten en hebben met de NKBV-klimjaarkaart toegang tot vele Belgische klimgebieden. De NKBV biedt bij het lidmaatschap een zeer complete verzekering aan. Zie verder nkbv.nl

Gemmeke Caron-Verhagen (51):

Vroeger heb ik veel geklommen: van de klimmuur Amsterdam tot de Elbrus. Als student was ik lid van de Groningse Studenten Alpen Club (GSAC) en van de KNAV. De alpiene beginnerscursus deed ik in 1992, daarna volgde de gevorderden-cursus. Via mijn man Stef heb ik de NTKC ontdekt. Met onze drie dochters gaan we graag op fietsvakantie in Nederland en kamperen dan op verschillende NTKC-terreinen. Het is er gemoedelijk en we hebben altijd aanspraak. Bovendien zijn we dol op houthakken en vuur maken.

Kortom: we houden van kamperen en geven dat graag mee aan onze kinderen. Ik waardeer de kleinschaligheid van de terreinen, het 'van onszelf principe': zelf onderhouden, zelf schoonmaken, zorgen voor 'onze club'. Den Treek en Lochem zijn mijn favoriete terreinen, en daar zijn de MTB-routes ook nog eens lekker dichtbij.

Al 15 jaar plan ik mountainbike-bergtochten en ga dan met mijn man, een vriendin of alleen op pad. Vooral in juli en augustus ga ik graag naar de Dolomieten of de Alpen. Dan overnacht ik in berghutten, een B&B of een hotelletje.

Hans van Oort (74):

Mijn ouders waren krap twee jaar NTKC-lid toen ik als negenjarige een eigen tent kreeg. Snel volgde een brandertje en pannensetje, zo kon ik al jong zelfstandig kamperen. Op mijn vijftiende maakte ik mijn eerste huttentocht in de Alpen en werd ik lid van de Sectie Holland van de ÖAV, de Oostenrijkse Alpenvereniging, de voorloper van de NBV.

Vanaf 1981 liep ik geregeld mee met de weekentochten van de NTKC-Zwerfgroep, maar begin jaren negentig ben ik overgestapt naar de zwerftochten van de NKBV. Deze tochten worden (ook) door het hele jaar heen georganiseerd maar bij voorkeur in een heuvelachtig gebied zoals de Ardennen of de Eifel. Daardoor zijn deze tochten een grotere sportieve uitdaging. Nog steeds maak ik 's zomers lange wildkampeertrektochten in de Alpen en zoek ik enkel een hut op als het weer slecht is. Ook 's winters ga ik de bergen in – bij voorkeur voor een skisafari – naar de Dolomieten of voor een kortere tocht in voor- of naseizoen naar de Vogezen of het Zwarte Woud.

Incidenteel kampeer ik nog bij de NTKC: terugkomend met de fiets vanaf Vlieland doe ik De Slufter en/of Limmen aan en soms kampeer ik een nacht op mijn favoriete scoutingterrein De Vrijenberg. De afgelopen jaren hebben we met de NKBV-zwerftochten enkele keren dankbaar gebruik gemaakt van een NTKC-terrein. De NTKC blijft voor mij een bijzondere vereniging, geheel gedragen door de vrijwillige inzet van de leden, in bezit van een verzameling mooie kampeerterreinen. <

Meer over Hans: zwerftochten.nkbv.nl/nieuws/trans-lagorai-trail.html

NKBV- en NTKC-dubbelleiden zijn sportief, gaan graag naar buiten, zoeken naar avontuur en vrijheid en houden van reizen en kleinschaligheid. Ze willen graag zorgen voor en bijdragen aan het behoud van de natuur, de omgeving waarin ze actief zijn en tot hun recht komen. In Nederland of in de bergen, dat maakt niet uit. Je zou kunnen zeggen dat dát hun gemeenschappelijke DNA beschrijft.

National Parc des Ecrins, juli 2012 (foto: Hans van Oort)